Hukuk Bölümü 2009/228 E. , 2010/17 K.

- 2247 SAYILI YASA'NIN 19. MADDESINDE ÖNGÖRÜLEN KOŞULLARI TAŞIMAYAN VE YÖNTEMINE UYMAYAN BAŞVURUNUN, AYNI YASANIN 27. MADDESI UYARINCA REDDİ GEREKTIĞI
  - İŞ KANUNU (4857) Madde 77

"İçtihat Metni"

Davacı : B. Şekerleme San. ve Tic. Ltd. Şti.

Vekili : Av. H.D., Av. K.A., Av. B.T., Av. D.Ç.

Davalı : Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı(Samsun Bölge Müdürlüğü)

O L A Y : Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Samsun Bölge Müdürlüğü'nün 19/10/2006 gün ve B.13.0.ÇGM.1.55./22580-200.03-17619 sayılı işlemi ile, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 77. maddesine muhalefet edildiğinden bahisle 108. maddesine dayanılarak aynı Kanunun 105. maddesine göre para cezası verilmiştir.

Davacı vekilleri, Sulh Ceza Mahkemesi'ne verdikleri 25.4.2008 havale tarihli dava dilekçelerinde; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Samsun Bölge Müdürlüğünün müvekkil şirket aleyhine B.13.0.ÇGM.1.55./22580-200.03-17619 sayı 19/10/2006 tarihli idari para cezası tahakkuk ettirmesi üzerine bu idari para cezasının iptali için Samsun 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 2006/161 D.İş sayılı dosyası ile taraflarından dava açılmış ancak 25.01.2007 tarihinde görev yönünden davanın reddine karar verilmiş olduğunu; akabinde bu kez 28.02.007 tarihinde İdare Mahkemesi Başkanlığı nezdinde dava açılmış olduğunu, iş bu davanın da 5326 sayılı Kanunun 27. maddesinin 1. bendi uyarınca Sulh Ceza Mahkemesinin görevli olduğu gerekçesiyle görev yönünden reddine karar verilmiş olduğunu; söz konusu idari para cezasının usul ve yasaya aykırı olduğunu; müvekkil şirketin iş güvenliği hususunda gerekli önlemleri almış olduğu halde Kurumun, İş Kanunu 77. maddesi gereğince iş güvenliği kurallarına aykırı davranıldığı gerekçesiyle söz konusu idari para cezasını verdiğini; davaya konu idari para cezasının düzenlemesine neden olan iş kazasında kazaya uğrayan şahısın kesinlikle şirket elemanı olmayıp, şirket çalışanlarından EDA MARAL'ın misafiri olduğunu, bu durumda bir iş kazasından bahsetmek mümkün olamayacağı gibi, buna bağlı olarak herhangi bir iş güvenliği kurallarına aykırılıktan da bahsedilemeyeceğini; bu konuda açılan davanın halen Samsun 1. İş Mahkemesinin 2005/1143 sayılı dosyasıyla devam ettiğini; müvekkil şirketin, bu konuda her türlü evrak ve beyanlarını iş müfettişlerine teftiş esnasında Çalışma Müdürlüğüne sunduğunu ifade ederek, sonuçta; Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Samsun Bölge Müdürlüğü'nün B.13.0.ÇGM.1.55./22580-200.03-17619 sayı 19/10/2006 tarihli idari para cezasının İPTALİNE karar verilmesi istemiyle adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

TEKKEKÖY SULH CEZA MAHKEMESİ; 26.6.2009 gün ve 2008/787 D.İş E, 2008/787 D.İş K sayı ile, başvuru sahibi vekilinin düzenlenen idari para cezasının hukuka aykırı olduğundan bahisle itirazda bulunmuş olup, dilekçesinin tetkik edildiği, müvekkil şirketin iş güvenliği hususunda gerekli önlemleri aldığı halde kurallara aykırı davranıldığı gerekçesi ile idari para cezası uygulandığı, davaya konu idari para cezasının düzenlemesine neden olan iş kazasına uğrayan şahsın şirket elemanı olmayıp, şirket çalışanlarından Eda Maral'ın misafiri olduğu, bu durumda iş kazasından da bahsetmenin mümkün olmayacağı, iş güvenliği kurallarına ayrılıktan bahsedilemeyeceği, bu hususta açılan davanın halen Samsun 1. İş Mahkemesinde devam ettiğini, usul ve yasaya aykırı uygulanan para cezasının iptaline karar verilmesini talep etmiş olduğu; yapılan yargılama içeriğine göre başvuru sahibinin idari para cezası tutanağının iptalini talep ettiği, ve itiraza konu celp edilen evraklar ve tüm dosya kapsamından Mahkemelerinin görevsizliğine dair aşağıdaki şekilde hüküm kurulmasının uygun görüldüğü gerekçesiyle; Mahkemelerinin GÖREVSİZLİĞİNE, karar kesinleştiğinde başvuru sahibinin görevli idare mahkemesine başvurmakta MUHTARİYETİNE, Mahkemeleri ile İdare Mahkemesi arasında olumsuz görev uyuşmazlığı meydana geldiğinden, görev uyuşmazlığının çözümü için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiş; bu karar kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGEN, Habibe ÜNAL, Nüket YOKLAMACIOĞLU, Serdar AKSOY ve Muhittin KARATOPRAK'ın katılımlarıyla yapılan 01.02.2010 günlü toplantısında; Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in 2247 sayılı Yasa'da öngörülen koşulları taşımayan ve yöntemine uymayan başvurunun reddi gerektiği yolundaki raporu ve dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun başvurunun reddi gerektiği yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre:

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkûmiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum gözetildiğinde, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler. / (Değişik fıkra: 21/01/1982 - 2592/6 md.;Değişik fıkra: 23/07/2008-5791 S.K./9.mad) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımış; Yasanın 27. maddesinde ise, Uyuşmazlık Mahkemesinin, uyuşmazlık çıkarmaya veya görev uyuşmazlıklarına ilişkin istemleri önce şekil ve süre açısından inceleyeceği; yöntemine uymayan veya süresi içinde ileri sürülmemiş istemleri reddedeceği kuralına yer verilmiştir.

Olayda, Davacı vekillerinin dilekçelerinde; İdare Mahkemesinde açtıkları davada görevsizlik kararı verildiğini ifade etmelerine karşın, kararın hangi mahkemece verildiği ve kararın esas ve karar sayısının belirtilmediği görülmüş; davaya bakan Tekkeköy Sulh Ceza Mahkemesi de; 26.6.2009 gün ve 2008/787 D.İş E, 2008/787 D.İş K sayılı kararı ile; Mahkemeleri ile, İdare Mahkemesi arasında olumsuz görev uyuşmazlığı oluştuğunu belirterek dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesine karar vermiş; ancak bu kararda uyuşmazlığın hangi mahkeme kararı arasında oluştuğu açıklanmamıştır.

Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde belirtilen koşulların oluşmadığı anlaşıldığından öngörülen bu koşulları taşımayan ve yönteme uymayan başvurunun, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca reddi gerekmiştir.

SONUÇ : 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesinde öngörülen koşulları taşımayan ve yönteme uymayan BAŞVURUNUN, aynı Yasanın 27. maddesi uyarınca REDDİNE, 01.02.2010 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.